

Bemærkninger til forslaget.

Efter Folketingsbeslutning af 2. februar 1965 har Danmark ratificeret et sæt aftaler om oprettelse af en midlertidig ordning vedrørende et globalt kommercielt satellitkommunikationssystem, hvorved dannedes et internationalt konsortium, senere benævnt INTELSAT.

INTELSAT har siden oprettelsen etableret et antal telekommunikationssatellitter over Atlanterhavet, Stillehavet og Det indiske Ocean, der kan benyttes til interkontinental teletrafik over de enkelte landes jordstationer, hvoraf der på nuværende tidspunkt findes godt et halvt hundrede. Konsortiet havde oprindeligt 19 medlemmer, men omfatter nu ca. 80 lande, som tilsammen tegner sig for langt den overvejende del af den internationale teletrafik. Dannelsen af INTELSAT skete ifølge aftalerne med den forudsætning, at der på grundlag af nogle års erfaringer skulle tages stilling til, om den midlertidige ordning skulle fortsætte på permanent basis, eller om der skulle oprettes en permanent international organisation med en generalkonference og en international administrativ og teknisk stab.

Forhandlingerne om den endelige ordning for INTELSAT har stået på gennem et par år og er resulteret i undertegnelse den 20. august 1971 af to nye aftaler, der således afløser de oprindelige aftaler fra 1964.

Ved de nye aftaler, der ligesom de forrige består af en *regeringsaftale* (overenskomsten) samt en *til-lægsaftale* (driftsoverenskomsten) mellem landenes teleadministrationer, gennemføres en række strukturmæssige ændringer af det internationale konsortiums forhold. INTELSAT vil herefter i den endelige form være en international organisation, der har status som juridisk person og derved overtager ejendomsretten til satellitsystemet, og som vil få sin egen administrative og tekniske stab. For at lette overgangen er der truffet aftale om, at det amerikanske selskab Communications Satellite Corporation (COMSAT), der under den midlertidige ordning har fungeret som forretningsfører ved systemets etablering og drift, fortsætter men gradvis afvikler dette forhold, således at der efter en 6 årig periode sker en etablering af INTELSAT's selvstændige virksomhed under ledelse af en generaldirektør. I overgangsperioden udpeges en generalsekretær, der skal varetage visse af de administrative funktioner for INTELSAT.

Den højeste myndighed inden for INTELSAT bliver en deltagerforsamling, hvori alle tiltrædende

landes regeringer kan deltage, og hvor principielle hovedspørgsmål vedrørende virksomheden skal afgøres.

Herudover etableres en forsamling af repræsentanter for teleadministrationerne i et signatarmøde til afgørelse af principielle spørgsmål af telemæssig art.

Som styreorgan for INTELSAT dannes et styrelsesråd, hvor et begrænset antal signatarer er repræsenteret i forhold til deres andel af den aktuelle benyttelse af INTELSAT-systemet.

Under den midlertidige ordning var der som følge af den gældende investeringsandel sikret Danmark, Norge og Sverige repræsentation i fællesskab i det til styrelsesrådet svarende organ, den midlertidige komité. Efter den endelige ordning opgøres repræsentationen som nævnt efter den brugsmæssige andel (d.v.s. det aktuelle antal kredsløb, der er tilkøbt INTELSAT's satellitter). Dette vil medføre, at de tre skandinaviske lande tilsammen ikke opnår tilstrækkelig stor andel til at få repræsentation i styrelsesrådet, men hvert enkelt medlemsland har dog adgang til deltagerforsamlingen og signatarmødet og vil derigennem fortsat have en vis medindflydelse. Det undersøges for tiden, om de skandinaviske lande kan bevare medindflydelsen i styrelsesrådet ved at danne en tilstrækkelig stor gruppe sammen med enkelte andre lande. En sådan gruppe kan tænkes dannet sammen med Finland og Island, der ikke var medlemmer under den midlertidige ordning, men som nu har undertegnet de endelige overenskomster, men herudover kan også andre europæiske lande komme på tale ved en sådan gruppedannelse. Det tilføjes, at aftalerne i øvrigt står åbne for tiltræden af samtlige lande, der er medlem af den internationale telekommunikationsunion (ITU).

Som nævnt overtager INTELSAT ejendomsretten til satellitsystemet, og de enkelte landes investeringsandele videregøres i det nye system; men da der for Danmarks vedkommende sker en reduktion af andelen fra den oprindelige 0,4 pct. (der efterhånden er reduceret til 0,34 pct. som følge af forøgelsen af antallet af deltagerlande) til ca. 0,25 pct., afhængig af udviklingen i andre landes benyttelse af systemet, vil en del af den allerede tilførte kapital blive tilbagebetalt med aftalt udbytte eller anvendt til ny investering. I tiden frem til udgangen af finansåret 1971-72 har Danmarks andel af investeringen udgjort 8,5 mill. kr. Danmarks andel af INTELSAT's indtægter fra benyttelsen af systemet har i samme